

dan vi skal definere begrebet professionel idræt, og efter at have erkendt, at der selvfølgelig i en række situationer skal betales moms – og slutte af med at sige: Den folkelige idræt skal selvfølgelig ikke rammes!

Nu skal vi måske også til at definere, hvad den folkelige idræt er? Jeg mener, at det ligger rimelig klart: Det, vi har talt om her i dag, er for mig at se den folkelige idræt. Det er den meget, meget brede idrætsaktivitet, vi har i Danmark, hvorimod det, når vi taler om professionelle fodboldkampe, landskampe, superligakampe, når vi taler om boksestævner, når vi taler om tennisstævner med professionel deltagelse, er klart, at så er det en helt anden snak.

Men jeg mener rent faktisk, at det, vi har på dagsordenen i dag, er den folkelige idræt. Der er så forskellige afskygninger, og dér er det helt klart, at regeringen ønsker at skærpe de betingelser, hvorunder man driver den folkelige idræt i dag, og det er det, vi er stor, stor modstander af.

Som jeg har sagt, mener Venstre, at regeringen i stedet for skulle give et stort, stort skulderklap både til de aktive og ikke mindst til de mange frivillige ledere, som man nu sådan går meget, meget tæt på og – vil jeg sige – i forhold til hvem man går i utrolig små sko.

Så jeg vil i dag, da jeg ikke kan forestille mig, at vi kommer længere, i stedet se frem til, at vi får mulighed for at få en nøje afklaring af, hvad der er professionel idræt, og måske, hvad der er folkelig idræt.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Når jeg hører hr. Helge Sander og hr. Brian Mikkelsen, må jeg nok konstatere her afslutningsvis for mit vedkommende, at det ikke er lykkedes mig at forklare de herrer, hvad der forstås ved praksis og ved en praksisændring, og det må jeg jo så konstatere. Det kan være, man under udvalgsarbejdet skulle diskutere, ikke bare hvad der er professionelt, og hvad der er folkeligt, men også hvad man forstår ved ordet praksis.

Jeg gentager: Det er samme regelsæt; der kommer bare mere ind under det. Det kalder man så en ændret praksis. Fordi en ny klub opfatter det som en ændret praksis, kaldes det ændret praksis. Det er altså en meget absurd udlægning af begrebet praksis.

Men jeg opgiver; jeg kan ikke komme igen med det her, men henstiller til, at man i udvalget også diskuterer, hvad man forstår ved praksis og praksisændringer.

Så refereres der flere gange til en afgørelse fra Momsnævnet fra februar måned. Den har *intet* med denne her sag at gøre. Det, vi taler om her, er moms på entréindtægter ved sportsstævner osv. Lad mig lige gøre det klart også.

Så denne her forestilling om, at der er praksisændringer, og at der er sket noget i forbindelse med afgørelsen i februar måned, er helt forkert. Den afgørelse vedrørte aerobiccentre, og det har intet med moms på entréindtægter ved sportsarrangementer at gøre.

Så blev jeg spurgt helt konkret af hr. Thulesen Dahl, om jeg kunne sige noget om, hvorvidt der inden for EU's 6. momsdirektiv var mulighed for at gå videre, end man gør i dag. Jeg vil gerne læse det en gang til sammen med mine embedsmænd, men den tilkendegivelse, jeg har fået fra embedsmændene, går ud på, at det er stærkt tvivlsomt, om man kan gå videre. Det er kendsgerningen, og det er jo det, der har gjort, at vi har været tilbageholdende.

Selv om vi er gået så langt, som vi kan, og jeg selv har nævnt, at man kan gå *lidt* længere, men at det ikke vil flytte noget særligt, må jeg konstatere, at man altså ikke er tilfreds, og at vi bliver skudt i skoene, at vi er idrætsfjendske, og jeg ved ikke hvad.

Jeg har stor respekt for alt, hvad der foregår af idræt. Jeg har også stor respekt for den folkelige idræt. Og det, jeg forstår ved den folkelige idræt, ja, det er den idræt, der drives rundt omkring i klubberne, og som ikke nødvendigvis skal have store entréindtægter med moms og det hele, men hvor man dyrker en masse idræt.

Disse mange, mange klubber, som laver arrangementer, hvor de måske også samler ind hos forældrene, bliver jo overhovedet ikke berørt af det her. Det foreningsliv trives flot og fint, og det har regeringens fulde støtte.

Men vi er altså forpligtet af en momslovgivning og en EU-lovgivning, og det er det, vi siger. Vi har endda fået en særbestemmelse i Danmark, som vi holder fast ved. Den kan vi desværre ikke udvide mere. Sådan er det.

Der er ikke tale om, at man ikke har gjort et stort arbejde i regeringen og i de skiftende regeringer, som har været med til lave momslovgivningen, og at der ikke har været stor respekt for, hvad der har fundet sted af folkelige idrætsbegivenheder. Jeg synes, det er helt absurd, som man prøver at køre sagen her.